

Mediálny monitoring Cena Nadácia Tatra banky 2017

V rámci komunikačnej podpory podujatia sme prioritne **využili dobré mediálne vzťahy a dlhoročné partnerstvá**. Dokázali sme tak zabezpečiť „for free“ výstupy v tlačových agentúrach, printe, online, rozhlase aj televízii.

Tlačové agentúry:

- SITA 2x
- TASR

Print:

- Denník N

Online:

- Dennikn.sk
- Aktuality.sk
- eTrend.sk
- Pravda.sk 2x
- Sme.sk

Rozhlas a televízia:

- Rádio Devín
- TA3

Po podujatí sme mali od redaktorov mimoriadne pozitívnu spätnú väzbu.

Vyberáme dva príklady:

- **Jana Németh, redaktorka kultúry:** „Veľmi to bolo dobré. Bola som prvýkrát na tomto večeri, ale aj umelci, s ktorými som hovorila, a boli tam už niekoľkokrát, vraveli, že tento raz sa vám tá réžia naozaj vydarila, tak odkážte aj ďalej :) Naozaj to bolo výborné. Vďaka!“
- **Simona Fochlerová, editorka Rádia Devín:** „Ocenili ste správnych ;)“

Odporúčanie na prečítanie:

Za najvyváženejší považujem výstup Olivera Reháka a Jany Németh z Denníka N „**Nebolo to ďalšie obyčajné gala**“, ktorý odporúčam aj na ďalšie prečítanie. Redaktori hodnotia podujatie s nadhľadom, nevyhýbajú sa ani pomenovaniu nedostatkov podujatia a vlastných predsudkov vo vzťahu k nemu.

Pozitívne hodnotenia:

- Podobné „gala“ s orchestrom a so šampanským už takmer vo dverách je u nás zväčša výsadou iných povolání. Zdá sa však, že po niekoľkých rokoch si už organizátori všimli, že obyčajné „gala“ tu nestačí, ak chcú umelcov presvedčiť, že sa tu môžu cítiť dobre a že je to naozaj pre nich (a nielen pre obchodných partnerov a dobré meno firmy). A tento rok sa im to naozaj podarilo.
- „Napište, že to bolo fakt výborné, treba ich pochváliť,“ hovorí nám Rudo Sikora okolo polnoci. Je to tak, tento víkendový večer bol naozaj vydarený. Réžia pod vedením Juraja Johanidesa, ktorý režíroval aj krátke, vtipné a výstižné filmové dokrútky, bola naozaj výborná. Strohá scéna Michala Lošonského s využitím zdvižných plošín, ktoré sú súčasťou pódia, aj svetelný dizajn Jána Ptačina boli efektné..
- Výborná bola Katarína Máliková v šatách od Lenky Sršňovej aj Jana Kirschner s novinkou Holubienka. Všetky hudobné čísla dopĺňali pôsobivá interaktívna videoprojekcia od Jána Šicka, ktoré celému večeru dodali ďalší neprvoplánový rozmer, naozaj hodný akcie pre umelcov.
- Spomienka na Mariána Vargu, jeho Smutná ranná električka v podaní Jany Kirschner a Vlada „Slnka“ Šarišského bola z kategórie mrazivých, zimomriavkových.
- O cenách v umení sa vždy veľa diskutuje, o víťazoch aj o porotcoch, na jednom sa však určite dá zhodnúť. Vždy je lepšie, keď nejaké ceny sú, ako keby neboli žiadne. Napríklad banky by pokojne

mohli podporovať športovcov alebo podnikateľov, aj to robia, preto je len dobre, že niektoré z nich podporujú aj umelcov.

- Ceny Nadácie Tatra banky za umenie už fungujú 22 rokov, čo je solídna tradícia, a prvýkrát sa dal sledovať priamy prenos z ich udeľovania online. Stálo to za to.

Negatívne hodnotenia:

- ...škoda toho jedného „schodu“ na pódiu, ktorý bol trochu nebezpečný a ľahko prehliadnuteľný.
- ...beatlesovka Hey Jude bola krokom vedľa, nepodarilo sa ani úplne ideálne ozvučiť všetky vystúpenia.

Búranie predsudkov:

- Počuli sme z minulosti o akomsi zlatom prachu a konfetách a hosteskách v antických šatách, ale nič také sa tento rok, našťastie, nekonalo.

TLAČOVÉ AGENTÚRY

UMENIE: Zverejnili nominácie na Cenu Nadácie Tatra banky za umenie

Zdroj: **Spravodajstvo SITA** Dátum: 12.10.2017

Nositeľov cien za film, divadlo, dizajn, hudbu, literatúru a výtvarné umenie slávnostne vyhlásia koncom novembra

BRATISLAVA 12. októbra (SITA) – Nominácie na **Cenu Nadácie Tatra banky za umenie** 2017 sú známe. Slávnostné vyhlásenie laureátov ocenenia sa uskutoční 24. novembra v novej budove Slovenského národného divadla (SND) v Bratislave. Po prvýkrát bude živý prenos z odovzdávania cien aj online, agentúru SITA o tom informovala **hovorkyňa Tatra banky** Zuzana Žiaranová. Hlavné **ceny Nadácie Tatra banky za umenie** sa udeľujú v kategóriách Audiovizuálna tvorba, rozhlas, TV film; Divadlo; Dizajn; Hudba; Literatúra a Výtvarné umenie.

Za audiovizuálnu tvorbu, rozhlas a TV film sú nominovaní Iveta Grófová (za réžiu filmu Piata loď); Robert Kirchhoff (za réžiu a scenár filmu Diera v hlave) a Zuzana Mauréry (za herecký výkon - hlavnú postavu učiteľky Márie Drazdechovej vo filme Učiteľka). V kategórii Divadlo sú na cenu navrhnutí Sláva Daubnerová (za text a réžiu inscenácie Spievajúci dom, Činohra SND - Štúdio); Andrej Kalinka (za koncept a réžiu inscenácie Kráľ, Bratislavské bábkové divadlo) a Marián Pecko (za réžiu inscenácie Vojna nemá ženskú tvár, SKD Martin). O cenu za dizajn zabojujú Pavol Bálik (za koncept a grafickú úpravu knihy Italo Calvino - Neviditeľné mestá, vyd. Artforum); Mikina Dimunová (za vizuálny koncept Zaži skutočnú vášeň pre Balet SND) a Dušan Junek a Vladislav Rostoka (za autorstvo koncepcie publikácie T1 - Typo:Grafik:Um, vyd. Veldan). **Cenu Nadácie Tatra banky** za hudbu by mal získať jeden z trojice nominovaných Branislav Kováč Vec (za album Domáce potreby, vyd. Sam System); Miloš Valent a Solamente Naturali (za album Pastorella, vyd. Pavian Records) a Daniela Varínska (za interpretačný výkon v klavírnom recitáli Schumann, Cikker, Beethoven v rámci Bratislavských hudobných slávností 2016). Na **Cenu Nadácie Tatra banky** za literatúru sú navrhnutí Mária Ferenčuhová (za básnickú knihu Imunita, vyd. Skalná Ruža); Juraj Koudela a Filip Ostrowski (za vydateľské aktivity vydateľstva Absynt 2016 – 2017) a Daniel Majling (za autorstvo knihy poviedok Ruzká klazika, vyd. OZ Brak). V kategórii Výtvarné umenie sú nominovaní Katarína Bajcurová, Petra Hanáková a Bohunka Koklesová (za koncepciu a kurátorstvo výstavy "sen x skutočnosť. Umenie a propaganda 1939 – 1945", SNG Bratislava); Lucia Gregorová Stach, Milan Murin (za koncepciu a kurátorstvo výstavy Adamčiak, začni! - retrospektívna výstava intermediálnej tvorby Milana Adamčiaka 1964 - 2017, SNG) a Ilona Németh (za sólovú výstavu 1756728505 v SODA gallery/Pack Up Everything, Knoll Gallery Budapest a Knoll Galerie Wien, kurátor Krisztina Hunya)

Nadácia Tatra banky doteraz **cenou** podporila 87 etablovaných umelcov, 47 začínajúcich tvorcov a sedem mladých módnych tvorcov. Cieľom nadácie je oceniť osobnosti slovenskej kultúry a poskytnúť im priestor na tvorbu ďalších špičkových diel. Návrhy nominácií predkladá akadémia zložená z 98 členov – nositeľov **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** z predošlých rokov. Finálne nominácie ako aj laureátov vyberá odborná porota. Členmi poroty pre rok 2017 sú Eva Borušovičová, Jana Geržová, Martin Huba, Katarína Hubová, Štefan Klein, Viliam Klimáček, Monika Kompaniková, Peter Michalica, Michal Novinski, Tatiana Pauhofová, Dorota Sadovská a Ondrej Šulaj. Predsedom poroty je **Igor Vida**, ktorý je taktiež predsedom Správnej rady **Nadácie Tatra banky**. **Cenou** ako aj symbolom pocty je bronzová soška Múzy udelená v kategórii Hlavná cena a plaketa udelená držiteľom ocenenia Mladý tvorca. Obe ceny pre túto príležitosť vytvoril slovenský výtvarník Daniel Brunovský. Ocenení zároveň získavajú aj finančnú odmenu. Od roku 2010 **Nadácia Tatra banky** oceňuje aj prácu mladých módnych tvorcov, ktorí majú príležitosť vytvoriť šaty pre moderátorku večera Adelu Vinczeovú. Tento rok pripraví unikátne šaty návrhárka Michaela Luptáková.

OCENENIA: Nadácia Tatra banky ocenila umelcov

Zdroj: **Spravodajstvo SITA** Dátum: 24.11.2017

Okrem nositeľov hlavných cien 22. ročníka **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** zverejnili aj mená víťazov cien pre mladých tvorcov

BRATISLAVA 24. novembra (SITA) – Nositelia **Cien Nadácie Tatra banky za umenie** sú známi. Laureátov 22. ročníka ceny slávnostne vyhlásili v piatok večer v Novej budove Slovenského národného divadla v Bratislave. Ako agentúru SITA informovala **hovorkyňa Tatra banky** Zuzana Žiaranová, sošku Múzy si v hlavnej cene odniesli režisérka Iveta Grófová, režisér Marián Pecko, grafický dizajnér Pavol Bálik, klaviristka Daniela Varínska, poetka Mária Ferenčuhová a kurátorky Katarína Bajcurová, Petra Hanáková a Bohunka Koklesová. Špeciálnu cenu pre mladých tvorcov do 35 rokov získali Tereza Nvotová, Marek Geišberg, Vlasta Kubušová a Miroslav Král (Crafting plastics! studio), skupina Fallgrapp, Alena Sabuchová a Juraj Gábor. Mladí umelci si ako symbol ocenenia odniesli plaketu, ktorú rovnako ako bronzovú sošku Múzy pre nositeľov hlavných cien, vytvoril sochár a výtvarník Daniel Brunovský. Ocenení zároveň získali aj finančnú odmenu. Od roku 2010 **Nadácia Tatra banky** vyzdvihuje na udeľovaní cien aj prácu mladých módnych tvorcov a tento rok tak pripravila šaty pre moderátorku večera Michaela Luptáková.

Iveta Grófová sa stala laureátkou **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** 2017 v kategórii Hlavná cena v oblasti audiovizuálna tvorba, film, TV a rozhlas za réžiu filmu Piata loď. Filmová rodinná dráma vznikla na motívy rovnomenného románu Moniky Kompaníkovej. Ponúka pohľad do sveta dospelých očami detí i pohľad do detského sveta, ktorý dospelí nemávajú. Režisérka „opäť potvrdila, že má nielen dobre vyvinutý cit pre výber silného príbehu, ale tiež nadanie preniesť jeho vnútorné pnutie a atmosféru divácky prítlačivým spôsobom na plátno“, uvádza sa v tlačovej správe o udelení cien. Nositeľ hlavnej ceny za divadlo Marián Pecko zaujal réžiou inscenácie Vojna nemá ženskú tvár, ktorú uviedlo Slovenské komorné divadlo v Martine. Téma inscenácie podľa literárnej predlohy držiteľky Nobelovej ceny Svetlany Alexijevič je pre diváka šokujúca a zároveň mimoriadne pútavá. Podobne ako kniha, aj jej dramaturgia čerpá z dokumentárneho základu, no usiluje sa sprostredkovať najmä citový svet žien, aktívnych vojačiek počas druhej svetovej vojny. Nositeľa ceny za dizajn Pavla Bálíka vybrala porota za koncept a grafickú úpravu knihy Italo Calvino - Neviditeľné mestá z vydavateľstva Artforum. „Kniha roky fascinuje čitateľov, architektov aj filozofov. Jej aktuálne slovenské vydanie je výnimočné vďaka rafinovanej grafickej úprave Pala Bálíka a výtvarnej koncepcii ilustrátorky Daniely Olejníkovej,“ píše sa v zdôvodnení udelenia ceny. Porota pripomína, že grafický dizajnér Bálik stojí za celkovým spracovaním knihy, typografiou a za nápadom schovať kresby dovnútra dvojlístov, aby čitateľovi pripravil dve možnosti čítania. Laureátka hlavnej **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** 2017 za hudbu klavírna virtuózka Daniela Varínska získala ocenenie za interpretačný výkon v klavírnom recitáli na Bratislavských hudobných slávnostiach 2016. Priniesla v ňom vrcholné diela od Roberta Schumanna, Jána Cikkeru a Ludwiga van Beethovena. Poetka, prekladateľka, filmová kritička a teoretička Mária Ferenčuhová vyhrala cenu za literatúru vďaka básnickej zbierke Imunita. Za výtvarné **umenie** získal **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** tím spoluautoriek koncepcie a kurátoriek výstavy Slovenskej národnej galérie "sen x skutočnosť. Umenie & propaganda 1939 - 1945" Katarína Bajcurová, Petra Hanáková a Bohunka Koklesová. Výstava reflektovala obdobie existencie slovenského štátu (1939 - 1945), patriace k najkontroverznejším v novodobých dejinách Slovenska. Okrem iného sa snažila poukázať na možnú závislosť či nezávislosť umenia od spoločnosti, štátu a moci a zaznamenala mimoriadnu návštevnosť.

V rovnakých šiestich kategóriách udelili aj špeciálne ceny Mladý tvorca. V kategórii audiovizuálna tvorba, film, TV a rozhlas ju získala Tereza Nvotová za réžiu absolventského filmu Špina. Marek Geišberg sa za herecký výkon v postave Ičareva v inscenácii Hráči (Slovenské komorné divadlo v Martine) stal laureátom za divadlo. Za dizajn udelili cenu Mladý tvorca Vlaste Kubušovej a Miroslavovi Kráľovi za kolaboratívny projekt Crafting plastics! studio a dizajn okuliarov z bioplastu. V kategórii hudba si cenu odniesla skupina Fallgrapp za album V hmle (vydavateľstvo Gergaz); za literatúru Alena Sabuchová za zbierku poviedok Zadné izby (vyd. Amma) a za výtvarné umenie Juraj Gábor za autorstvo inštalácie Vertikálna gradácia (Galerie Kostka, Praha, kurátorka Zuzana Jakalová).

Nadácia Tatra banky udelením **ceny** podporila už 93 etablovaných umelcov, 53 začínajúcich tvorcov a osem mladých módnych tvorcov. Cieľom **Nadácie Tatra banky** je takýmto spôsobom oceniť

osobnosti slovenskej kultúry a poskytnúť im priestor na tvorbu ďalších špičkových diel. Návrhy nominácií na ceny predkladala akadémia zložená z 98 členov - laureátov **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** v uplynulých rokoch. Finálne nominácie, ako aj laureátov následne vyberá odborná porota. Tento rok boli členmi poroty: Eva Borušovičová, Ondrej Šulaj, Tatiana Pauhofová, Martin Huba, Peter Michalica, Michal Novinski, Viliam Klimáček, Monika Kompaníková, Dorota Sadovská, Jana Geržová, Katarína Hubová a Štefan Klein. Porote predsedal **Igor Vida**, ktorý je taktiež predsedom Správnej rady **Nadácie Tatra banky**.

Ceny Nadácie Tatra banky za umenie získali I. Grófová, M. Pecko aj P. Bálík

Zdroj: **Tasr** Dátum: 25.11.2017

Bratislava 25. novembra (TASR) - Slovenskí umelci si v piatok (24. 11.) počas galavečera v novej budove Slovenského národného divadla prevzali **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie**. Nadácia vyhlásila laureátov ocenenia už po 22. raz.

Sošku Múzy v Hlavnej cene v kategórii Audiovizuálna tvorba film, TV získala Iveta Grófová za réžiu filmu *Piata loď*. Marián Pecko bol ocenený v kategórii Divadlo za réžiu inscenácie *Vojna nemá ženskú tvár* v podaní Slovenského komorného divadla Martin. Za koncept a grafickú úpravu knihy Italo Calvino - *Neviditeľné mestá* si cenu nadácie v kategórii Dizajn odniesol Pavol Bálík. Z oblasti hudby ocenili Danielu Varínsku za interpretačný výkon v klavírnom recitáli - R. Schumann, J. Cikker, L. van Beethoven v rámci Bratislavských hudobných slávností 2016. V kategórii Literatúra získala cenu Mária Ferenčuhová za básnickú knihu *Imunita*. V oblasti výtvarné umenie dostali ocenenie kurátorky Katarína Bajcurová, Petra Hanáková a Bohunka Koklesová za koncepciu a kurátorstvo výstavy *sen x skutočnosť/Umenie & propaganda 1939 - 1945*, ktorá zaznamenala mimoriadny návštevnícky ohlas, aký vo výstavnej prevádzke Slovenskej národnej galérie dosiaľ nemal obdobu.

Nadácia **banky** ocenila špeciálnou cenou aj mladých tvorcov do 35 rokov. V oblasti filmu Terezu Nvotovú za réžiu absolventskej snímky *Špina*. Marek Gejšberg si v kategórii Divadlo vyslúžil ocenenie za herecký výkon v postave Ichareva v inscenácii *Hráči*. V oblasti dizajnu cenu získali Vlasta Kubušová a Miroslav Král za kolaboračný projekt - *Crafting plastics!* studio a dizajn okuliarov z bioplastu. Ocenenie v oblasti hudba patrí skupine *Fallgrapp* za album *V hmle*. Alena Sabuchová získala cenu v kategórii Literatúra za zbierku poviedok *Zadné izby*. V oblasti výtvarné umenie patrí cena Jurajovi Gáborovi za autorstvo inštalácie *Vertikálna gradácia*, ktorá zaplnila priestor Galerie Kostka v Prahe.

"Od roku 2010 **Nadácia Tatra banky** oceňuje aj prácu mladých módnych tvorcov. Po Márii Štranekovej, Marcelovi Holubcovi, Martinovi Hrčovi, Maji Božovič, Borisovi Hanečkovi, Andrei Pojezdálovej a Lenke Sršňovej pripravila tento rok šaty pre Múzu večera Michaela Luptáková," TASR informovala **hovorkyňa Tatra banky** Zuzana Žiaranová. Ocenení získali bronzovú sošku Múzy udelenú v kategórii Hlavná cena a plaketu udelenú držiteľom ocenenia *Mladý tvorca*. Obe ceny vytvoril slovenský sochár a výtvarník Daniel Brunovský. Oceneným patrí tiež finančná odmena. Návrhy nominácií predkladala akadémia zložená z 98 členov - laureátov ocenenia v uplynulých rokoch. Finálne nominácie

a laureátov následne vybrala odborná porota. Jej tohtoročnými členmi boli Eva Borušovičová, Ondrej Šulaj, Tatiana Pauhofová, Martin Huba, Peter Michalica, Michal Novinski, Viliam Klimáček, Monika Kompaniková, Dorota Sadovská, Jana Geržová, Katarína Hubová a Štefan Klein. Porote predsedal **Igor Vida**, predseda Správnej rady **Nadácie Tatra banky**.

PRINT

Nebolo to ďalšie obyčajné gala

Zdroj: **Denník N** Dátum: 27.11.2017

Ďalší filmoví aj divadelní režiséri, spisovatelia, výtvarníci, kurátorky, grafickí dizajnéri aj hudobníci získali Ceny

Najlepšie to spomedzi všetkých vyjadril grafický dizajnér Palo Bálik. Ľudia, s ktorými spolupracuje, o ňom už vedia, že má obrátený pracovný čas a rád pracuje najmä v noci, teraz pri preberaní jednej z hlavných **cien Nadácie Tatra banky** upozornil ešte aj na to, čo prebráním ceny na veľkom pódium Sály opery a baletu SND zažilo viacero ocenených: „Nie sme zvyknutí stáť pred reflektormi a toľkými ľuďmi, toto bol môj životný výkon. Mesiac to bola pre mňa nočná mora, ktorá sa teraz naplnila,“ hovoril, preberajúc si sošku Múzy od Daniela Brunovského za víťazstvo v kategórii Dizajn.

Je to fakt – výtvarníci, dizajnéri či spisovatelia naozaj nie sú zvyknutí na veľké pódia, režisérov zas spoza kamery či opony takmer nikdy nevidno a hudobníci síce na pódiumoch stoja, no najmä preto, aby zo seba niečo dali publiku, ako o tom hovorila aj klavírna virtuózka Daniela Varínska. Podobné „gala“ s orchestrom a so šampanským už takmer vo dverách je u nás zväčša výsadou iných povolání. Zdá sa však, že po niekoľkých rokoch si už organizátori všimli, že obyčajné „gala“ tu nestačí, ak chcú umelcov presvedčiť, že sa tu môžu cítiť dobre a že je to naozaj pre nich (a nielen pre obchodných partnerov a dobré meno firmy). A tento rok sa im to naozaj podarilo.

NAMIESTO ZLATÉHO PRACHU

„Napište, že to bolo fakt výborné, treba ich pochváliť,“ hovorí mi Rudo Sikora okolo polnoci. Neviem osobne posúdiť všetky minulé ročníky, ale je to tak, tento večer bol naozaj vydarený. Počula som z minulosti o akomsi zlatom prachu a konfetách a hosteskách v antických šatách, ale nič také sa tento rok, našťastie, nekonalo. Réžia pod vedením Juraja Johanidesa, ktorý režíroval aj krátke, vtipné a výstižné filmové dokrútky, bola naozaj výborná. Strohá scéna s využitím zdvižných plošín, ktoré sú súčasťou pódia aj osvetlenie boli efektívne, akurát škoda toho jedného „schodu“ na pódium, ktorý bol trochu nebezpečný a ľahko prehliadnuteľný. Hudobnú dramaturgiu robil Jozef Lupták, ktorý dal dokopy sprievodný orchester so živou kapelou a sprevádzali všetkých hostí. Výborná bola Katarína Málíková v šatách od Lenky Sršňovej aj Jana Kirschner s novinkou Holubienka. Všetky hudobné čísla dopĺňali pôsobivé interaktívne vizualizácie od Jána Šicka, ktoré celému večeru dodali ďalší neprvoplánový rozmer, naozaj hodný akcie pre umelcov. Spomienka na Mariána Vargu, jeho Smutná ranná električka v podaní Jany Kirschner a Vlada „Slnka“ Šarišského bola z kategórie mrazivých, zimomriavkových. Škoda len, že nezaznela v úplnom závere, beatlesovka Hey Jude bola krokom vedľa, nepodarilo sa ani úplne ideálne ozvučiť všetky vystúpenia.

„Minulosť nás dobieha, účinne jej čeliť dokáže len umenie, kultúra, humanitné vedy. Žiaden iný segment spoločnosti boj s ideológiami nezvládne,“ hovorila historička umenia Bohunka Koklesová v čase, keď bolo jasné, že výstava Sen x skutočnosť – Umenie & propaganda 1939 – 1945 prilákala do Slovenskej národnej galérie rekordný počet divákov. Výstavu o komplikovanom období našich dejín si prišlo pozrieť dvadsaťšesťtisíc divákov, štvornásobne viac, ako chodí na iné výstavy.

Celý projekt, ktorého súčasťou je aj samostatná webová stránka, sa vyvíjal viac než dva roky. Jeho dosah bol naozaj obrovský. Všetky sprievodné podujatia vrátane prednášok pre školy boli plne obsadené, katalóg sa ihneď vypredal. Najnovšie sa galéria chystá sprístupniť 3D verziu výstavy online, takmer hotová je už aj dotlač knihy, ktorá podrobne rozoberá jednotlivé kapitoly. Pre národnú galériu to nebol úplne samozrejмый a štandardný krok. V čase, keď ešte nebolo zrejmé, ako sa situácia vyvinie po parlamentných voľbách, sa ním však plne prihlásila k spoločenskej zodpovednosti a najmä, nešla na to jednoducho – rozdelením sveta na tých dobrých a zlých. Prácu kurátoriek Kataríny Bajcurovej, Petry Hanákovej a Bohunky Koklesovej ocenili aj na **Cenách Nadácie Tatra banky**. Porota vo všetkých kategóriách je zložená z doterajších laureátov ceny a spomedzi nominácií rozhoduje o víťazoch Hlavných cien a špeciálnych

O cenách v umení sa vždy veľa diskutuje, o víťazoch aj o porotcoch, na jednom sa však dá zhodnúť. Vždy je lepšie, keď nejaké ceny sú, ako keby žiadne neboli.

Foto popis | Vizuál celého galavečera bol jednoduchý, ale vkusný.
Foto popis | Vladislav „Sinko“ Šarišský a Jana Kirschner v pocte Mariánovi Vargovi.

ONLINE

Ceny Nadácie Tatra banky nebolo len ďalšie obyčajné gala

Zdroj: **dennikn.sk** Dátum: 26.11.2017

Najlepšie spomedzi všetkých to vyjadril grafický dizajnér Palo Bálik. Ľudia, s ktorými spolupracuje, o ňom už vedia, že má obrátený pracovný čas a rád pracuje najmä v noci, teraz pri preberaní jednej z hlavných **cien Nadácie Tatra banky** upozornil ešte aj na to, čo prebráním ceny na veľkom pódium Sály opery a baletu SND zažilo viacero ocenených: „Nie sme zvyknutí stáť pred reflektormi a toľkými ľuďmi, toto bol môj životný výkon. Mesiac to bola pre mňa nočná mora, ktorá sa teraz naplnila,“ hovoril, preberajúc si sošku Múzy od Daniela Brunovského za víťazstvo v kategórii Dizajn.

Je to fakt – výtvarníci, dizajnéri či spisovatelia naozaj nie sú zvyknutí na veľké pódia, režisérov zas spoza kamery či opony takmer nikdy nevidno a hudobníci síce na pódiumoch stoja, no najmä preto, aby zo seba niečo dali publiku, ako o tom hovorila aj klavírna virtuózka Daniela Varínska. Podobné „gala“ s orchestrom a so šampanským už takmer vo dverách je u nás zväčša výsadou iných povolání.

Zdá sa však, že po niekoľkých rokoch si už organizátori všimli, že obyčajné „gala“ tu nestačí, ak chcú umelcov presvedčiť, že sa tu môžu cítiť dobre a že je to naozaj pre nich (a nielen pre obchodných partnerov a dobré meno firmy). A tento rok sa im to naozaj podarilo.

Namiesto zlatého prachu

„Napište, že to bolo fakt výborné, treba ich pochváliť,“ hovorí nám Rudo Sikora okolo polnoci. Je to tak, tento víkendový večer bol naozaj vydarený. Počuli sme z minulosti o akomsi zlatom prachu a konfetách a hosteskách v antických šatách, ale nič také sa tento rok, našťastie, nekonalo.

Réžia pod vedením Juraja Johanidesa, ktorý režíroval aj krátke, vtipné a výstižné filmové dokrútky, bola naozaj výborná. Strohá scéna Michala Lošonského s využitím zdvižných plošín, ktoré sú súčasťou pódia, aj svetelný dizajn Jána Ptačina boli efektívne, akurát škoda toho jedného „schodu“ na pódium, ktorý bol trochu nebezpečný a ľahko prehliadnuteľný.

Nie je orchester ako orchester – The Konvergenzie Players s dirigentom Mariánom Lejavom.

Hudobnú dramaturgiu robil Jozef Lupták, ktorý dal dokopy sprievodný orchester so živou kapelou a sprevádzali všetkých hostí.

Výborná bola Katarína Málíková v šatách od Lenky Sršňovej aj Jana Kirschner s novinkou Holubienka. Všetky hudobné čísla dopĺňali pôsobivá interaktívna videoprojekcia od Jána Šicka, ktoré celému večeru dodali ďalší neprvoplánový rozmer, naozaj hodný akcie pre umelcov.

Spomienka na Mariána Vargu, jeho Smutná ranná električka v podaní Jany Kirschner a Vlada „Slnka“ Šarišského bola z kategórie mrazivých, zimomriavkových. Škoda len, že nezaznela v úplnom závere; beatlesovka Hey Jude bola krokom vedľa, nepodarilo sa ani úplne ideálne ozvučiť všetky vystúpenia.

Štyri knihy, štyri ceny

Porota vo všetkých kategóriách je zložená z doterajších laureátov ceny a spomedzi nominácií rozhoduje o víťazoch Hlavných cien a špeciálnych cien pre mladých tvorcov do 35 rokov.

Štatisticky vzaté, najviac v uplynulom roku zarezonovali knihy. Jedna zbierka básní a tri knihy, podľa ktorých vznikol film, divadelné predstavenie aj najlepší dizajn. Hlavnú cenu v kategórii Audiovizuálna tvorba získala režisérka Iveta Grófová, ktorá úspešne sfilmovala úspešný román Moniky Kompaníkovej Piata loď. Svetová premiéra na áčkovom festivale Berlinale je veľká vec, škoda len, že rodinná dráma, v ktorej hrajú hlavné postavy malé deti, si v našich kinách našla oveľa menej divákov, než by si zaslúžila.

O bez konkurencie najvtipnejší príhovor sa postaral grafický dizajnér Palo Bálik, autor veľmi nápaditého stvárnenia knihy Neviditeľné mestá. Divadelná hlavná cena patrí režisérovi Mariánovi Peckovi, ktorý v Martine pripravil javiskovú adaptáciu drsných reportáží o sovietskych ženách, ktoré bojovali v 2. svetovej vojne. Napísala ich nositeľka Nobelovej ceny Svetlana Alexijevičová a pod názvom Vojna nemá ženskú tvár vyšli aj v slovenskom preklade v Absynte.

Toto vydavateľstvo bolo za celú svoju pozoruhodnú edičnú činnosť nominované v kategórii Literatúra, no porotcovia rozhodli, že kniha roka bude len jedna. Stala sa ňou Imunita Márie Ferenčuhovej – civilná mestská poézia, ktorá úplne otvorene a zároveň inovatívne spracúva osobnú skúsenosť autorky so zdravotnými problémami.

Výstava Sen x skutočnosť – Umenie & propaganda 1939 – 1945 prilákala do Slovenskej národnej galérie rekordný počet divákov. Projekt o komplikovanom období našich dejín si prišlo pozrieť dvadsaťšesťtisíc divákov, štvornásobne viac, ako chodí na iné výstavy. Prácu kurátoriek Kataríny Bajcurovej, Petry Hanákovej a Bohunky Koklesovej ocenili právom.

V prípade hudobníkov sa ukázalo, aké ošemetné je vyberať víťaza, keď každý z nominovaných urobil niečo úplne iné. Je možné porovnať nahrávku vianočnej hudby z územia Slovenska v podaní súboru starej hudby Solamente Naturali so sólovým klavírnym recitálom Daniely Varínskej na festivale BHS a s albumom rappera Brančiho Kováča alias Veca?

O cenách v umení sa vždy veľa diskutuje, o víťazoch aj o porotcoch, na jednom sa však určite dá zhodnúť. Vždy je lepšie, keď nejaké ceny sú, ako keby neboli žiadne. Napríklad **banky** by pokojne mohli podporovať športovcov alebo podnikateľov, aj to robia, preto je len dobre, že niektoré z nich podporujú aj umelcov.

Ceny Nadácie Tatra banky za umenie už fungujú 22 rokov, čo je solídna tradícia, a prvýkrát sa dal sledovať priamy prenos z ich udeľovania online. Stálo to za to.

Adela Vinczeová opäť dizajnerskou múzou

Zdroj: **Aktuality.sk** Dátum: 27.11.2017

Už ôsmy rok sa známa moderátorka zverila do rúk talentovaného módného tvorca, aby sa potom v jeho šatách objavila na slávnostnom gala Ceny Nadácie Tatra banky za umenie. Rok 2017 sa niesol pod taktovkou Michaely Ľuptákovej, ktorá sa inšpirovala svojim pobytom na ostrove Rodos. O šperky sa postaral Marián Hornyák.

Michaela je absolventkou Vysokej školy výtvarných umení, ateliéru doc. akad. mal. Júlie Sabovej. Skúsenosti získala nielen na Slovensku, ale aj mimo jeho hraníc - v nemeckom Trieri, taktiež vo Francúzsku a Taliansku. Svoju tvorbu a dizajn predstavila na mnohých prehliadkach na Slovensku aj v zahraničí - v Českej republike, New Yorku, Barcelone, Londýne a Izraeli. Tvorí kolekcie pre reálne nositeľky - na mieru nielen tela, ale hlavne duše. Často ju ovplyvňujú jednoduché maličkosti života. Odievanie je pre ňu hrou a zároveň laboratóriom, v ktorom používa módné „zlúčeniny“ zmiešané s krásou z ulice. Vytvára tak módnym elixír okamihu v reálnom priestore.

„Umenie a kultúra sú našim vyjadrením a obrazom charakteru spoločnosti – nás všetkých. Spolupráca na tomto projekte je pre mňa veľkým potešením a výzvou. Vizualná forma róby je súčasťou projektu s nádhernou ideou. Motivuje ma k vytvoreniu diela, ktoré vyjadruje ideu zrodenu krásna v nás a transformuje ju na povrchu vo forme modelu šiat,“ uviedla autorka.

„Pri návrhu šiat pre Adelu som sa inšpirovala svojim pobytom na ostrove Rodos. Jeho unikátnym svetlom a špecifickou zelenou farbou so smaragdovým odtieňom drahocenného kameňa. Zelenou, ako symbolom rastu v jeho najširšom ponímaní,“ uviedla Michaela v súvislosti s prípravou tohtoročného modelu.

Šaty sú vytvorené z vlneného krepu, ktorý je zaujímavý svojou štruktúrovanou väzbou. Vnútna vrstva je z hodvábu, ktorý je rafinovane viditeľný najmä v oblasti rukávu, ktorý sa od lakt'a otvára a priznáva jeho lesk. Autorom dizajnu šperkov k modelu Michaely Ľuptákovej je Marián Hornyák.

Počas sobotňajšieho galavečera dvojica moderátorov Adela Vinczeová a Ondřej Havelka spoločne s odbornou porotou odovzdali ceny za umenie v šiestich kategóriách a zároveň ceny pre tvorcov do 35 rokov.

Laureáti Ceny Nadácie Tatra banky za umenie 2017 v kategórii Hlavná cena sa stali:

- **Audiovizuálna tvorba, film, TV a rozhlas:**
Iveta Grófová za réžiu filmu Piata loď
- **Divadlo:**
Marián Pecko za réžiu inscenácie Vojna nemá ženskú tvár, SKD, Martin
- **Dizajn:**
Pavol Bálik za koncept a grafickú úpravu knihy Italo Calvino – Neviditeľné mestá, vyd. Artforum
- **Hudba:**
Daniela Varínska za interpretačný výkon v klavírnom recitáli – R. Schumann, J. Gikker, L. van Beethoven v rámci Bratislavských hudobných slávností 2016, Malá sála Slovenskej filharmónie
- **Literatúra:**
Mária Ferenčuhová za básnickú knihu Imunita, vyd. Skalná ruža
- **Výtvarné umenie:**
Katarína Bajcurová, Petra Hanáková a Bohunka Koklesová za koncepciu a kurátorstvo výstavy "sen x skutočnosť/Umenie & propaganda 1939 – 1945", SNG, Bratislava

Mladý tvorca (umelci do 35 rokov):

- **Audiovizuálna tvorba, film, TV a rozhlas:**
Tereza Vnotová za réžiu absolventského filmu Špina
- **Divadlo:**
Marek Geišberg za herecký výkon – postava Ichareva v inscenácii Hráči, SKD, Martin
- **Dizajn:**

Vlasta Kubušová a Miroslav Král' za kolaboratívny projekt – Crafting plastics! studio a dizajn okuliarov z bioplastu

- **Hudba:**
Skupina Fallgrapp za album V hmle, vyd. Gergaz
- **Literatúra:**
Alena Sabuchová za zbierku poviedok Zadné izby, vyd. Amma
- **Výtvarné umenie:**
Juraj Gábor za autorstvo inštalácie Vertikálna gradácia, Galerie Kostka, Praha, kurátorka Zuzana Jakalová

Poznáme laureátov Ceny Nadácie Tatra banky za umenie, múzou sa stala opäť Adela

Zdroj: eTrend.sk Dátum: 29.11.2017

V piatok večer boli v Novej budove Slovenského národného divadla vyhlásení laureáti 22. ročníka Ceny Nadácie Tatra banky za umenie. Šaty pre „Múzu večera“ Adelu Vinczeovú pripravila módna návrhárka Michaela Luptáková, ktorá sa inšpirovala svojim pobytom na ostrove Rodos.

Nositelkou hlavnej ceny v kategórii **Audiovizuálna tvorba, film, TV a rozhlas** sa stala Iveta Grófová za réžiu filmu Piata loď. Rodinná dráma, ktorá vznikla na motívy úspešného rovnomenného románu Moniky Kompanikovej, ponúka pohľad do sveta dospelých očami detí i pohľad do detského sveta, ktorý dospelí nemávajú. Režisérka opäť potvrdila, že má nielen dobre vyvinutý cit pre výber silného príbehu, ale tiež nadanie preniesť jeho vnútorné pnutie a atmosféru divácky prítlačivým spôsobom na plátno.

Laureátom v kategórii **Divadlo** sa stal Marián Pecko za réžiu inscenácie Vojna nemá ženskú tvár pre Slovenské komorné divadlo v Martine. Téma inscenácie, ktorá vznikla podľa jedinečnej literárnej predlohy držiteľky Nobelovej ceny Svetlany Alexijevič, je pre diváka šokujúca a zároveň mimoriadne pútavá. Marián Pecko sa sústredil práve na to, čo je za zapísanými dejinami. Na ženské tváre a duše, ktoré tieto dejiny skutočne žili. Na každú sekundu dňa, ktorú prežili na fronte po boku mužov, zbraní, ranených a mŕtvych. O to viac divákmi otrasie vnútorná sila a odvaha žien, ich pragmatickosť, ale aj obyčajný strach a túžby.

Pavol Bálik sa stal nositeľom hlavnej ceny v kategórii **Dizajn** za koncept a grafickú úpravu knihy Italo Calvino – Neviditeľné mestá od vydavateľstva Artforum. Grafický dizajnér Bálik stojí za celkovým spracovaním knihy, typografiou a za nápadom schovať kresby dovnútra dvojlístov, aby čitateľovi pripravil dve možnosti čítania. Pri predstavovaní si jednotlivých miest, ktoré autor opisuje, si môžete dotvárať vlastné vizuály k textu a využiť tak svoju fantáziu, alebo zlepené dvojlisty rozrezať špeciálnou rezacou pomôckou v tvare starovekého cestovného dokladu a odhaliť Olejníkovej ilustrácie. Výsledkom nie je obyčajná kniha, ale doslova galéria so stálou expozíciou.

Slovenská klavírna virtuózka Daniela Varínska sa stala nositeľkou ceny v kategórii **Hudba** za interpretačný výkon v klavírnom recitáli – R. Schumann, J. Cikker, L. van Beethoven v rámci Bratislavských hudobných slávností 2016. Napriek výrazným technickým danostiam sa pri svojich umeleckých interpretačných výkonoch vyhýba prázdnemu virtuóznemu exhibicionizmu, vyhladáva diela so závažným obsahom a filozofickým nadhľadom. V jej koncertnom repertoári sa nachádzajú náročné diela sólovej, komornej i koncertnej klavírnej literatúry. Svedčí o tom i dramaturgická zostava sóloveho recitálu na Bratislavských hudobných slávnostiach, prinášajúca naprieč storočiami vrcholné diela klavírnej svetovej i slovenskej literatúry.

Mária Ferenčuhová sa stala nositeľkou Ceny Nadácie Tatra banky v kategórii **Literatúra** za básnickú knihu Imunita z vydavateľstva Skalná ruža. Dlhodobá autorkina fascinácia momentom prieniku cudzorodého a obrany pred jeho účinkami tu dostáva biologický až medicínsky tvar. Inovatívne pracuje s tradíciou písania ako terapie, no posúva ho predovšetkým smerom k básneniu ako neúprosnej diagnostike subjektu, k analýze jeho vzťahu k sebe samému, k svojmu telu, k budovaniu vlastného ja, svojej novej identity a jej vzťahu k najbližším, k bezprostrednému okoliu aj k paralelne sa vyvíjajúcim príbehom a osudom. Jej verše sú nevšedne neľútostné vo výraze, združujúce svojou nemilosrdnou vecnosťou.

Za **Výtvarné umenie** ocenili hlavnou cenou kurátorky Katarínu Bajcurovú, Petru Hanákovú a Bohunku Koklesovú za koncepciu a kurátorstvo výstavy "sen x skutočnosť/Umenie & propaganda 1939 – 1945" v Slovenskej národnej galérii v Bratislave. Výstava reflektovala obdobie existencie slovenského štátu, patriace k najkontroverznejším v novodobých dejinách. Poukázala na paradoxy fungovania vizuálneho umenia v sieti doteraz viac či menej tabuizovaných súvislostí, ideologických a sociokultúrnych väzieb v rámci vtedajšieho režimu v celej žánrovej šírke (malíarstvo, sochárstvo, kresba, grafika, fotografia, film, úžitkové umenie a dizajn). Výstava zaznamenala mimoriadny návštevnícky ohlas, aký vo výstavnej prevádzke Slovenskej národnej galérie dosiaľ nemal obdobu.

Špeciálnu cenu pre mladých tvorcov do 35 rokov získali Tereza Nvotová za réžiu absolventského filmu Špina, Marek Geišberg za postavu Ichareva v inscenácii Hráči, Vlasta Kubušová a Miroslav Král za kolaboratívny projekt – Crafting plastics! studio a dizajn okuliarov z bioplastu, skupina Fallgrapp za album V hmle, Alena Sabuchová za zbierku poviedok Zadné izby a Juraj Gábor za autorstvo inštalácie Vertikálna gradácia.

Šaty pre múzu Adelu Vinczeovú

Rok 2017 sa niesol pod taktovkou Michaely Ľuptákovéj. „Pri návrhu šiat pre Adelu som sa inšpirovala svojim pobytom na ostrove Rhodos. Jeho unikátnym svetlom a špecifickou zelenou farbou so smaragdovým odtieňom drahocenného kameňa. Zelenou, ako symbolom rastu v jeho najširšom ponímaní,“ uviedla Michaela v súvislosti s prípravou tohtoročného modelu.

Šaty sú vytvorené z vlneného krepu, ktorý je zaujímavý svojou štruktúrovanou väzbou. Vnútorňa vrstva je z hodvábu, ktorý je rafinovane viditeľný najmä v oblasti rukávu, ktorý sa od lakt'a otvára a priznáva jeho lesk. Autorom dizajnu šperkov k modelu Michaely Ľuptákovéj je Marián Hornyák.

Adela Vinczeová na cenách za umenie: Opäť bola módnou múzou!

Zdroj: **pravda.sk** Dátum: 27.11.2017

Po roku sa znovu v priestoroch Opery SND konal večer, ktorému sa teší veľká časť umeleckej obce. Výročné udeľovanie cien za umenie sa ani tento rok nezaobišlo bez moderátorky Adely, tentoraz už Vinczeovej.

Moderátorka Adela Banášová v šatách od Michaely Ľuptákovvej. Autor: **Nadácia Tatra banky**

Blondínka z televízie už roky sprevádza galavečerom, pod ktorým je podpísaná **Nadácia Tatra banky** a počas dvoch hodín oceňovania umelcov v jednotlivých kategóriách, predvádza na sebe model známeho slovenského dizajnéra. Pre rok 2017 si organizátori vybrali Michaelu Ľuptákovú a Vinczeovej tak určite ulahodili.

„Miška ma často oblieka do rôznych projektov. Ušila mi aj svadobné šaty,“ skonštatovala Vinczeová. Podľa nej sa nepasuje do pozície jej múzy. Má ich určite viac, podotkla moderátorka. „Kedykoľvek oblečie Zuzku Fialovú, tak vyzerá fantasticky a je to veľmi praktické a pohodlné, pretože ma pozná, vie, čo mi sedí. Urobila mi šaty, ktoré mi prosievajú a ešte sa v nich dá aj normálne hýbať,“ skonštatovala na margo modelu, ktorý vraj inšpiroval strom.

V minulosti sa už Vinczeová na pódiu predviedla v rozmanitých kreáciách. Patrila medzi ne éterická róba od Andrey Pojezdálovej, ale aj osemnásť kíľ vážiace šaty od Martina Hrču. „Mám blízko ku všetkému, čo má v danom momente pointu, prečo to mám na sebe. Ak mám ísť na pódium v osemnásťkilových šatách od Martina Hrču a musím si to kvázi odtrpieť, ale viem, že prezentujem nádherné umelecké dielo a viem, že tie šaty majú zmysel v rámci večera, ktorý sa venuje umeniu, tak si dám na sebe v zásade čokoľvek,“ vysvetlila pre Pravda.sk Vinczeová. „Ale mám rada aj nositeľné veci. Príliš neriešim, čo mi oblečú, pretože to nepovažujem za úplne podstatné pri mojej práci. Ale voči móde a jej tvorcom mám veľký obdiv. Vždy je vo mne veľká úcta, ale so šatami sa nezosobňujem,“ doplnila ešte.

Adela Vinczeová a známe dámy na cenách umenia

Fotogaléria 6 fotiek

+3

Počas večera, ktorý moderovala s českým kolegom Jiřím Havelkom, sa na pódiu po jej boku striedali ocenení umelci. Aj pre televíznu moderátorku je to vždy inšpirácia na to, aby si sama niektoré ich diela pozrela. Tento rok to bola napríklad kniha Neviditeľné miesta od Itala Calvina z vydavateľstva Artforum, ktorá získala cenu za dizajn. „Určite by som si chcela pozrieť aj Piatu loď. Lebo hanba ma facká, už som mala dávno, ale nevidela som ju. A veľmi by som si chcela ísť pozrieť aj Komorné divadlo v Martine. Zistila som, že sa centralizujem v rámci návštev divadla do Bratislavy a povedala som si, prečo neísť napríklad aj do Martina. Zobrať si hotel, ísť tam na víkend aj kvôli divadlu,“ uzavrela moderátorka.

Moderátorka Adela Banášová a jej moderátorský kolega Jiří Havelka. Autor: **Nadácia Tatra banky**

Ceny Nadácie Tatra banky za umenie 2017

Výtvarné umenie: Katarína Bajcurová, Petra Hanáková a Bohunka Koklesová (za koncepciu a kurátorstvo výstavy "sen x skutočnosť". Umenie a propaganda)

Audiovizuálna tvorba, rozhlas, TV film: Iveta Grófová za réžiu filmu Piatá loď

Divadlo: Marián Pecko za réžiu inscenácie Vojna nemá ženskú tvár (SKD, Martin)

Dizajn: Pavol Bálík za koncept a grafickú úpravu knihy Italo Calvino – Neviditeľné mestá

Hudba: Daniela Varínska za interpretačný výkon v klavírnom recitáli – R. Schumann, J. Cikker, L. van Beethoven v rámci Bratislavských hudobných slávností 2016

Literatúra: Mária Ferenčuhová za básnickú knihu Imunita

Ženy sa musia v šatách cítiť dobre, hovorí dizajnérka Adely Vinczeovej

Zdroj: pravda.sk Dátum: 28.11.2017

Dizajnérka Michaela Ľuptáková má už nejaký ten rok pomerne prominentnú klientelu. Jej šaty môžu obdivovať diváci v televíznych šou na ženách ako je Zuzana Fialová či Adela Vinczeová. Tu druhú obliekala aj na piatkové vyhlásenie cien za umenie.

Dizajnérka Michaela Ľuptáková. Autor: Peter Frolo

Róba v zelenej farbe s maxirukávom, ktorý bol pošitý trblietavými kamienkami, vznikla ako súčasť projekt v rámci ktorého každý rok jeden dizajnér tvorí šaty pre moderátorku ako pre módnu múzu. Keďže Ľuptáková s Vinczeovou dlhodobo spolupracuje, išlo to o to ľahšie. „Šaty boli inšpirované stromom, niečím, čo má potenciál rasti, preto aj tá nezvyčajná farba. Aj vizuálna identita tohto eventu je podľa mňa spojená s nejakou nie úplne žiarivou farebnosťou. Tak som sa rozhodla trochu zmeniť úzus, ktorý tu bol,“ uviedla pre Pravda.sk Ľuptáková.

Podľa nej šaty na Adele fungovali. „Bol to sošný model,“ komentovala návrhárka. Ešte viac ju však teší, že známu blondínku z televízie oblieka aj v súkromí. „Som rada, že naša spolupráca sa takto krásne rozvinula. Nenosí moje šaty len na oficiálne príležitosti, ale hrdo vlastní niekoľko kúskov aj vo svojom šatníku,“ skonštatovala.

Tvorba Michaely Ľuptákovvej

Fotogaléria 21 fotiek

+18

V tvorbe odevu stavia Ľuptáková na to, aby podčiarkla ženské krivky a vyzdvihla pôvab ženského tela. „Bola by som rada, keby sa ženy v mojich šatách cítili krásne a keby tie šaty v spojení s ich osobnosťou vytvárali harmonický celok. A teším sa, keď dostávam spätnú väzbu, že moje šaty sú žolíkom v šatníku a že fungujú a ženy to cítia rovnako ako ja. Móda má veľa podôb a toto je možno tá lichotivá forma, v ktorej sa každá žena môže nájsť a cítiť sa krásna,“ komentovala svoj prístup k dizajnu ženskej módy.

Moderátorka Adela Banášová v šatách od Michaely Ľuptákovvej. Autor: **Nadácia Tatra banky**

Pri otázke trendov nepomenúva žiadne konkrétne. Dôležitejšie je podľa nej to, aby sa žena v šatách cítila dobre. „Radím ženám, aby vytvorili niečo, čo bude s nimi prirodzene harmonizovať. Keď sa žena v šatách cíti dobre, je to vidieť. Každá môže nájsť podobu, v ktorej je krásna a musí si to aj sama vedieť definovať. Nie vždy to musí byť takéto minimalistické. Niekedy to môže byť aj prehnané a zdobnejšie. Záleží od toho, aká je to príležitosť. Každá z nás má v sebe niekoľko osobností, vieme si predstaviť seba v rôznych polohách a teším sa, keď mám možnosť pomôcť ženám nájsť niečo nezvyčajné, v čom sa práve dobre cítia a v čom sa budú cítiť dobre aj na konkrétnom evente,“ uviedla slovenská dizajnérka.

Marián Pecko z Bábkového divadla na Rázcestí získal prestížne ocenenie

Zdroj: sme.sk Dátum: 28.11.2017

V Slovenskom národnom divadle sa v piatok minulý týždeň odovzdávali Ceny Nadácie Tatra banky za umenie. Sošku Múzy si v Hlavnej cene prevzal aj režisér a umelecký vedúci Bábkového divadla na Rázcestí Marián Pecko.

V Slovenskom národnom divadle sa v piatok minulý týždeň odovzdávali Ceny Nadácie **Tatra banky** za umenie. Sošku Múzy si v Hlavnej cene prevzal aj režisér a umelecký vedúci Bábkového divadla na Rázcestí Marián Pecko.

BANSKÁ BYSTRICA. Marián Pecko bol v kategórii Divadlo nominovaný za réžiu inscenácie *Vojna nemá ženskú tvár*, ktorú pripravil pre Slovenské komorné divadlo (SKD) v Martine. Od premiéry v januári tohto roku inscenácia zaznamenala už niekoľko pozoruhodných úspechov. V máji získala Grand prix na festivale *Nová dráma 2017*. Na tom istom festivale zároveň získala Cenu bratislavského diváka. V rámci najprestížnejšej divadelnej ceny sezóny - DOSKY 2017, bola inscenácia *Vojna nemá ženskú tvár* nominovaná na cenu v kategórii *Mimoriadny počin v oblasti činohry*. Dramatizáciu rovnomenného románu Svetlany Alexijevič pre SKD pripravila Iveta Horváthová, riaditeľka BDNR.

Laureátom **Ceny Nadácie Tatra banky za umenie** (CNTBU) sa Marián Pecko stal po prvý krát a zároveň je prvým členom umeleckého súboru banskobystrického Bábkového divadla na Rázcestí, ktorý túto cenu získal. V 22. ročníku CNTBU boli okrem Mariána Pecka v kategórii divadlo nominovaní: Sláva Daubnerová, za text a réžiu inscenácie *Spievajúci dom* (SND, Bratislava) a Andrej Kalinka, za koncept a réžiu inscenácie *Kráľ* (BBD, Bratislava).

Prestížne **Ceny Nadácie Tatra banky** sa udeľujú každoročne od roku 1996. **Nadácia Tatra banky** doteraz podporila 93 etablovaných umelcov, 53 začínajúcich tvorcov a 8 mladých módnych tvorcov. Cieľom **Nadácie Tatra banky** je takýmto spôsobom oceniť osobnosti slovenskej kultúry a poskytnúť im priestor na tvorbu ďalších špičkových diel.

ROZHLAS A TELEVÍZIA

Piata lod'

Zdroj: **Rádio Devín** Dátum: 29.11.2017

Monika KOMPANÍKOVÁ, spisovateľka

Imunita je to, čo potrebujeme k životu. Možno by som asi začala tým, že som imunitu zobrala naozaj v tom medicínskom význame a snažila som sa ju posúvať do všetkých ostatných oblastí života, čiže imunita ako stratégia prežitia, prispôsobovania sa vonkajšiemu prostrediu, to najzásadnejšie čo potrebujeme.

moderátorka

Vaša kniha vznikala v zložitom období.

Monika KOMPANÍKOVÁ, spisovateľka

Myslím, že každé umenie vzniká do určite miery ako autoterapia. To sama viem podľa počtu prečítaných kníh v situáciách, ktoré by v podstate možno očakávali úplne iný typ reakcie a možno práve tá imunitná reakcia je naozaj pohltenie, nechať sa pohltiť svetom umenia, to už je jedno, či je to hudba, divadlo alebo literatúra a zväčšia práve tá hudba a literatúra pre mňa sú práve tým, čo mi pomáha prejsť cez nejaké ťažké chvíle.

moderátorka

Nepoviem nič originálne, po noci príde ráno, život má svoje vrcholy a pády, toto je jeden z Vašich úspešných dní.

Monika KOMPANÍKOVÁ, spisovateľka

Ja nie som veľmi zvyknutá získať ocenenia a zostala som zaskočená a som zaskočená pozitívnou odozvou knižky, ktorú som napísala zo skúsenosti, ktorá v podstate pozitívnou nebola. Možno práve preto, že sa to negatívne pretavilo do niečoho, čo poskytuje útechu nie len me, tak prichádza aj to ocenenie. Je veľmi príjemné sa v ňom trochu hriať a ešte čo ma teší je, že nestáva sa často, aby útlá básnická kniha bola nasvietená a ocenená, čiže do veľkej miery to beriem naozaj aj ako cenu pro poeziu a vzhľadom na to, koľko dobrých básnických kníh na Slovensku vzniká, tak mám pocit, že by tu mohol stať ktokoľvek iný z tých našich skvelých slovenských básnikov a poetiek.

moderátorka

Vojna nemá ženskú tvár, ako Vy ste popísali inscenáciu, tak ako ste ju mali možnosť režírovať, ale tak, ako ste mali možnosť pristúpiť ku tejto veľkej téme.

Monika KOMPANÍKOVÁ, spisovateľka

To dokumentárne divadlo, najsmutnejšie alebo najintenzívnejšie na tom je to, že tam nie je ani jedno slovo vymyslené, že všetko, čo v tej inscenácii zaznie sú autentické skúsenosti, autentické zážitky stoviek žien, ktoré Svetlana Alexijevič, autorka knižky spovedala a nejedná sa teda o žiadnu fikciu a to je na celom tom diele, či už ide o literatúru alebo naše predstavenie, najmrazivejšie, že nám po javisku nechodí jej vymyslená fiktívna postava, akýsi Hamlet, všetko čo počujeme je naozaj veľmi veľmi pravdivé.

moderátorka

Výtvarníčka, Dorota Sadovská, bola jednou z členiek poroty pri nomináciách a ocenení výtvarného diela, teda ako ste sa rozhodovali?

Dorota SADOVSKÁ, výtvarníčka

Ono to nie je nikdy celkom jednoduché lebo vlastne za výtvarné umenie vždycky rozhodujú aj ľudia z nevýtvarných druhov umenia, no ale napriek tomu je to veľmi zaujímavé a prínosné, myslím že nie len pre mňa, ale pre iných členov poroty. Tie rozhovory okolo toho, ako vlastne vnímajú nejakú kvalitu.

moderátorka

Nadácia Tatra banky ocenila výstavný projekt Slovenskej národnej galérie Sen a skutočnosť, Vy ste boli jednou zo spolukurátoriek.

Bohunka KOKLESOVÁ, kurátorka výstavy

Volám sa Bohunka Koklesová a výstavu som pripravila spolu s mojimi ďalšími dvoma kolegyňami, Petrou Hanákovou a Katarínou Bajcurovou a ja na tom projekte oceňujem asi najviac to, že prišiel v správnom čase. Čiže je to obdobie slovenského štátu a práve v tej konštelaci, v ktorej sa Slovensko, súčasné Slovensko nachádzalo, tak si myslím, že aspoň trochu zmenilo názor niektorých ľudí, ktorí výstavu navštívili.

moderátorka

Vy sa ma ako človek, ktorý žije vo výtvarnom priestore, na výtvarnej scéne, viete, že tento výstavný projekt vyvolal mnohé diskusie.

Bohunka KOKLESOVÁ, kurátorka výstavy

Áno, výstava vyvolala aj publicitu, ale aj vysokú návštevnosť a myslím si, že to je aj jeden z takých ako by kľúčových momentov alebo charakteristík tejto výstavy.

moderátorka

Výtvarné umenie má vlastne tu sociálnu a historickú stopu, ktorú ste svojim projektom Sen a skutočnosť veľmi pregnantne odhaľovali.

Bohunka KOKLESOVÁ, kurátorka výstavy

Áno, odkrývali sme vrstvy a v podstate sme odkryli veľké množstvo archívov a archívnych materiálov a pokúsili sme sa z toho dostať takú ako by esenciu toho materiálu, jednak charakterizujú to obdobie komplexne, nie len teda jedнопohľadovo a potom bolo pre nás dôležité postaviť aj také kapitoly, ktoré prosto nastavujú zrkadlo súčasnosti.

moderátorka

Otázka pre režiséruku, Ivetu Grófovú, s akým pocitom držíte sošku múzy?

Iveta GRÓFOVÁ, režisérka

Som veľmi vďačná a zároveň prekvapená lebo tie nominácie boli naozaj na vysokej úrovni, tie filmy sa mi všetky páčia, takže skôr som si myslela, že cenu dostane Robo Kirchhoff za Dieru v hlave, ale samozrejme som veľmi vďačná za to, že ta cena patrí Piatej lodi.

moderátorka

Piata loď je film o dospievaní, o detskom príbehu alebo detských príbehoch, pracovali ste s dievčaťom a s chlapcom, teda samozrejme nie profesionálnymi hercom a herečkou, to je zrejme jedna z tých najťažších úloh pre režiséruku.

Iveta GRÓFOVÁ, režisérka

Áno, tá práca samozrejme bola náročná, ale zároveň aj veľmi krásna a sú to zážitky na celý život.

moderátorka

Ako by ste označili tieto dve deti?

Iveta GRÓFOVÁ, režisérka

Vanezka a Matúško, tých som vybrala tak, že vlastne predtým nemali žiadnu hereckú skúsenosť a Piata loď vlastne bol naozaj veľmi náročný projekt, takže myslím si, že sú to veľmi húževnaté deti a veľmi talentované deti lebo inak by to ani nezvládli.

moderátorka

Váš film oslovil aj na festivale v Berlíne. Prečo si myslíte, že je tento príbeh, tento slovenský príbeh prenosný?

Iveta GRÓFOVÁ, režisérka

Tak deťmi sme boli všetci a vlastne ten príbeh je skrátka na tom detskom videní sveta postavený. Nie je síce idealizovaný, ale stále je to detský pohľad.

moderátorka

Držite v rukách sošku múzy od výtvarníka Daniela Brunovského, ako sa Vám páči tento artefakt, táto cena?

Iveta GRÓFOVÁ, režisérka

No myslím si, že je to zatiaľ moja najkrajšia cena. Aj medvedík je krásny, z Berlinale, ale táto cena je naozaj nádherná.

moderátorka

Otázka pre výtvarníka, Daniela Brunovského, ktorý je autorom ceny, ktorá sa dnes večer odovzdávala, už niekoľko rokov oslovuje svojou vnútornou poéziou v kove, aby som takto opísala. Veľmi krátko, ako cena vyzerá?

Daniel BRUNOVSKÝ, výtvarník

No tak ono vždy je to ťažké urobiť univerzálnu cenu pre päť alebo šesť druhov umenia, ale táto mladá žena stojí na glóbose, ktorý vlastne symbolizuje svet, svet umenia a aký chcete, aké si vyberiete. Viem, že je to univerzálny námet, preto je to takto.

Pocta umeniu a jeho tvorcom

Zdroj: **TA3** Dátum: 28.11.2017

Pocta umeniu a jeho tvorcom

Benita TETTINGEROVÁ, moderátorka

Nadácia Tatra banky už 22-krát vzdala poctu vysokému umeniu a jeho tvorcom. Slávnostný večer patril literátom, výtvarníkom, hudobníkom, divadelníkom a mnohým ďalším kultúrnym dejateľom. Ocenili už tradične aj mladých umelcov. [HUDBA]

Eva BORUŠOVIČOVÁ, členka poroty, scenáristka a režisérka

Táto téma má veľký, veľký kredit, tak sa častokrát ako keby upozornia na umelcov, ktorí sú možno ináč by boli menej na výsni. To rozhodovanie bolo samozrejme veľmi zaujímavé, chvíľami až búrlivé, ale je pravda, že tým, že tie nominácie boli tak silné, bolo sa vlastne o čom rozprávať.

Simona FRANTOVÁ, redaktorka

O cenu za výtvarné umenie sa podelila trojica kurátoriek, ktoré pre Slovenskú národnú galériu spoločne pripravili úspešnú výstavu Sen verzus skutočnosť.

Petra HANÁKOVÁ, laureátka v kategórii Výtvarné umenie

Ta návštevnosť bola naozaj veľká, viac ako 27 tisíc návštevníkov a návštevníčiek a ja by som možno za seba povedala, že tie reakcie boli priaznivé.

Katarína BAJCUROVÁ, laureátka v kategórii Výtvarné umenie

No to bola taká vzácna chvíľa, že sme sa stretli pri spolupráci, vlastne prvýkrát, a bolo to veľmi príjemné, inšpiratívne.

Simona FRANTOVÁ, redaktorka

Vy ste na pódium priznali, že Vás ta cena až tak nezaujíma, samozrejme v tom skromnom zmysle. Už prišla ta radosť?

Daniela VARÍNSKA, laureátka v kategórii Hudba

Myslím, že ta radosť príde ešte len lebo je to také, predsa len je to prekvapujúce, nemyslela som, že to dostanem. Samozrejme cítim v sebe určitú povinnosť ďalej v tom pokračovať.

Tereza NVOTOVÁ, laureátka v kategórii Mladý tvorca

Človek s tým úplne nepočíta keď robí vlastne absolventský film v škole a potom sa z toho stane vlastne film, ktorý vidí 50 tisíc ľudí na Slovensku a dostáva takto ceny, tak, ale ja hlavne dúfam, že vlastne ta cena není len pre mňa a pre to, ako som ten film spravila, ale je aj kvôli tej téme, ktorú som spracovávala, ktorá je vlastne strašne dôležitá pre našu spoločnosť ju dneska otvárať a rozprávať sa o nej a tou témou je sexuálne násilie.

Marián PECKO, laureát v kategórii Divadlo

Človek divadlo pripravuje vždy naplno a vždy odznova a žiaden, žiaden z tých prístupov sa nikdy v zásade nemení a na druhej strane ani neopakuje, vždy je to všetko nové a tak ako som pracoval sa budem snažiť pracovať a verím, že budem môcť aj naďalej, to znamená že úplne naplno, na doraz.

Simona FRANTOVÁ, redaktorka

Vy ste cenu získali za film Piata loď, ktorý zožal medzinárodný úspech. Očakávali ste až takéto reakcie?

Iveta GRÓFOVÁ, laureátka v kategórii Aud. tvorba, film a TV

A tak vlastne ani neočakávala lebo vlastne tá konkurencia bola naozaj veľká.

Simona FRANTOVÁ, redaktorka

Máte už nejaké ďalšie inšpirácie na nový film?

Iveta GRÓFOVÁ, laureátka v kategórii Aud. tvorba, film a TV

To je možno tá praktická stránka veci, že táto cena môže pomôcť aj vzniku nového filmu.

Eva BORUŠOVIČOVÁ, členka poroty, scenáristka a režisérka

Tým, že je tá cena naozaj spojená aj s finančným ocenením, tak naozaj niektorým umelcom to umožní ďalej sa vzdelávať, cestovať alebo možno len splatiť dlhy, ktoré si urobili, pretože sa venovali nejakému veľkému projektu. Ja som veľmi šťastná, že **Tatra banka** sa rozhodla podporiť umenie a to je naozaj krásna tradícia.

Simona FRANTOVÁ, redaktorka

Simona Frantová, TA3.